

تاوئگیش له گهل

سه رنجه گانی کاک فایزی مهلا به کر

له مهر دیوانی حاجی قادری کوی

محمدی مهلا کریم

شهوه زهنگی کوردستانا خستوو نیه ته دوو توئی شیعه کانیه وه به لام ، به داخه وه ، تائستا که نه وه تا بو نزیکه ی سالیک نه چی دیوانی شاعیری ناوبراو بلاو کراوه ته وه ، جگه له سی براده ر ، واته جگه له کاک عه بدره ززاق بیارو^(۲) ماموستا مهلا جه میلی روزه یانی و^(۳) کاک فایزی مهلا به کر^(۴) که سی تر نه هاته مهیدانه وه ، شتیگان نه دی بلاو بکرته وه . جا نازانم که سی تر نی به شاره زای تم مهیدانه بی یا به یازیکی کونی لابی شیعی حاجی قادری تیا نووسرایته وه ، یا هه به به لام تاقت و تاره زووی به شداری یان نی وه ، به سه ره وه ده سنووسانه دا لایانه پالیان داوه ته وه و نیاز یان نی به بیلن تیشکی رووناکی یان بگاتی و

بو راستکردنه وه ی ته واوی دیوانی شیعی حاجی قادری کونی پیوستی به کی زورمان به وه هه به هه موو نه وانیه خو یان به ناگادارو شاره زای شیعی تم شاعیره مه زنه ی گه لی کورد نه زانن ، ده رباره ی دیوانه که ی که سالی رابوردوو بلاو کرایه وه^(۱) بیته مهیدانی نووسین و راده برینه وه ، به لکو به وه به شیکی تر له و که م و کووری یانه ی له شیعه کانی ماون و له دیوانه که دا راست نه کراونه ته وه یا به ته واوی راست نه کراونه ته وه – راست بکرته وه ، به مهیش که میک له و قه رزه گه وره به ی تم که له میرده ی گه لی کورد به سه ره موو ژبانی روشنبیری کوردیه وه هه به ، بدریته وه ، گه لیش باشترو زورتر که لک له و بیروباوه پرانه ی وه ربگری که نه وی نهر له جه رگه ی

کهس لی یانینی .

که کردی به (عالم) له وانه بوو به (عالم) یش و به (عالم) یش بخوینرته وه و ، که نووسیشی (عالم) ، رینگای دوو ئیحتیاله که ی بری و ته نه ئیحتیالی (عالم) ی هیشته وه و ، به وه به ته و او ی که وته هه له وه ، چونکه ئوده با له ره خنه ی عالم واته ره شه خه لک بهری نابن ، له ره خنه ی (عالم) بهری ته بن ، له بهر ته وه که له ناو ئیکرای خه لکا ره خنه گری له خو وه دوو زورن ، به لام که سی به راستی (عالم) بی ره خنه له ته دینی ناگری به راستی ته دیب بی . لیره دا ته بی بو پروون کردنه وه ی پتری مه بهستی به یته که ته وه یش بلین که مه بهستی حاجی له ره خنه ره خنه ی ته ده بی نی به ، قسه ی تال و سوپرو ناهه ق پی و تنه ، ته گینا ره خنه ی ته ده بی کار ئیکی به جی یه و له میزه له ناو زانایانا قه دری شایانی خو ی دراوه تی .

له باره ی به یتی :

گورده ی به هاریه ئیستیکه شاخ و داخی ولات پسره له لاله وو نه سرین و نهرگسی شه هلا

(ب ۲ ، ل ۳۱) یشه وه ، نووسیه : «گورده ی به هاری به ئیستیکه ی چاپی سی یه می گبو موکریانی باشتره ، چونکه له شیوه ئاخاوتنی کویه ی سه رده می حاجی و موکریان که ماوه یه کی زوری لی ماوه ته وه هه لبت کاری کردو وه ته سه ر زمان شیعرو ئاخاوتنی - نزیکتره . له باره ی ئیقاعیشه وه (به هاریه) وه که ته وه وایه له بانئیکی چهند قاتی بکه ویته خواره وه» .

منیش ته لیم : نه و ئیکسته ی کاک فایز پیشنیاری ته کاو ، ماموستای خوالی خوش بوو گبو موکریانی یش له چاپه سیه مه که یا چه سپاندو به ، نیوه به یته که به ته و او ی له ننگ ته کاو ، من سه رسام کاک فایزی ته وه نده گوینچکه ی به موسیقا ئاشنا بی باسی (ئیقاع) بکا ، چون ههستی به وه نه کردو وه که ته گهر (به هاریه) ته وه نده له سه ر گوی گران بی وه که له بانئیکی چهند قاتی یه وه بته خه خوار ، (به هاری به) له پیشا به پله کانه یشدا سه رت ته خا بو سه ربانه که وه هه ناست لی ته بری !

من ، که هه ر به مه بهستی راست کردنه وه ی شیعری حاجی نه بروی نه و سه رچاوانه ی له زترده ستان ، ته رک ی راست کردنه وه ی پرۆفه کانی چاپه که م گرت ته ستوی خو م و واته زمان به و کازه خزمه ئیکی شایانم به حاجی و به شیعری حاجی و به گمن کوردو به ته ده بی کورد پیشکه ش کرد ، هه ر به و مه بهستی به ده نست تی وه ردانه که ی ماموستایان بیارو پرۆفه یانیدا چوممه وه (۵) . له هه رکوی یه کا لام و ابو بو ی نه چوون ، به بو چوونی خو م بو م راست کردنه وه و دا کو کیم له کاره که ی خو م و له ئیکستی له چاپدراوی دیوانه که کرد .

وائیستا به وتاره که ی کاک فایز یشدا ته چمه وه سه رنجی خو می له باره وه ده رته پر م و ، دیسانه وه هیوای خو م ته ده مه وه به گوئی خوینده واران ئازیزا ، ته وانه یان به راستی تام و چیژی شیعری حاجی ته که نو ئاگاداری یه کیان لی هه یه یا ده سنووسئیکی کوئیان لایه شیعری ته وی تیانی ، بیرورای خو یان بنووسن و سه رچاوه کانیا ن بجه نه روو ، به لکو تا روژی زووتر بتوانن کئیبخانه ی کوردی به نوسخه یه کی راست و دروسته دیوانی شیعری حاجی پرازیننه وه .

* * *

کاک فایز له سه ره تای وتاره که یدا شیعری ئیکی حاجی ، نه ک بو راست کردنه وه ، به لکو بو کردنی به پال پشت بو بو چوونئیکی خو ی ، هیناوه ته وه . شیعره که ته مه یه :

ته وی سه سوودو جه هوولن ، له ئیم و ره خنه گرن

له عیب و ره خنه بی عالم بهری ده بن ئوده با

و به رانه ر به وشه ی (عالم) - که به (عالم) ی نووسیه - نووسیه «عالم» .

ته وه ی له ئاست ته مه دا ته مه وی بیلیم ته وه یه ته بوو کاک فایز ، هه روه که له دیوانه که دا ، (عالم) ی بنووسیا به ، چونکه

راوه گلنی ئەمینداریتی گشتی روئشپیری و
لاوانی ناوچهی کوردستان

دیوانی حاجی قادری کوینی

لیکۆلینهوه و لیکدانهوهی

سەردار حمید میران کەریم مستەفاشارەزا

پیدا چوونهوهی

مسعود محمد

١٩٨٦

ئەنجا ئەگەر (گۆرەیی بەهاری) بێ ، وەك كاك فائەلی ، ئەبێ بووتری (گۆرەیی بەهاری) کە دیارە چەند شیعەرە کەیی زیاتر بێ لەنگ ئەبێ ، چونکە دیارە شاخ و داخی ولات (گۆرەیی بەهاری) بێ ، (لە گۆرەیی بەهاری) ، وەك چۆن (گۆرەیی بەهاری) بێش ئەم مەعناوە ئەبەخشی ، واتە شاخ و داخی ولات ئیستا گۆرەیی بەهاری بێ و لە ناوجەرگەیی وەرزی بەهاری بە لەمەیش بەهاری نازانم كاك فایز پشت بە چ بەلگە بەك ئەتوانی شیوە ئاخوتنی ئیستا و سەردەمی حاجی قادری خەلکی کۆیە لە بەك جوی بکاتەووە ؟ کام موختەبەری دەنگ شیوە ئاخوتنی خەلکی ئەو سەردەمی شوینیکی کوردستانی بۆ خستووینەتە سەر شریت تا ئیستا لەگەڵ شیوە ئاخوتنی ئەمرۆی ئەو شیوەیدا بەراورد بکەین و جیاوازی یانمان بۆ دەربکەوی ؟ راست ئەو بوو بلی : لەگەڵ شیوە ئاخوتنی خەلکی کۆیە بەکو ، کەواتە لە سەردەمی حاجی شیدا هەر وایان وتوووە .
لەبارەیی بەیتی :

لە کێوو کەزکە سەرئێوارە دێتەووە مالآت

لە دەوری چادری صاحیبی مەوجی دا ، وەستا

(ب ١ ، ل ٣٤) یشەووە ، نووسیویە : «ئەگەر پەراوێزی ژمارە (٣٧) ی سەر نیوە دێری بەکەم نەبواوە ، ئەم تیبینی بە نەدەبوو ، چونکە بەر لە خویندەنەووەی پەراوێزە کە وای بۆچوو بووم کە لەنیوان (کەسەر) و (ئێوارە) دا کۆماینک هەبەو دانەندراوە . دیارە دیارەیی بایەخ نەدان بە دانانی کۆماینک ، نەك هەر بەس لەم دیوانە ، بەلکو لە زوربەیی چاپەمەنی کوردیدا - بەرچاو دەکەوی . بەلام کە پەراوێزە کەم خویندەووە گەرامەووە بۆ (کاروان) ی ژمارە (٧) و رای مامۆستا مسعود محمد کە نووسیویە : «دەبێ بگوتری : لە کێوو کەزکە سەرئێوارە دێتەووە مالآت ، لەمەشدا پێویستە (سەرئێوارە) بخویندریتەووە دەنا کیشی تەنەل دەبێ» گەیشتمە ئەو قەناعەتەیی کە دەقە کە لە

قەناعەتئىكى تەواو قايىم بە ماناى (سەرلەئىوارە . .) تۆماركراوہ .
جا ئەگەر رېنگام بدرى وام پىي خوشە نىو دېرە كە بەم جۆرە
بنووسرېت : «لە كىئو كەژ كەسەر ، ئىوارە دېتەوہ مالأت»
واتە : با كىئو كەژ كەسەر و خەم و پەژارە دا بىگرى ، كە ئىوارى
مەر و مالأت دېتەوہ دەورى چادرى صاحىبى و ، ئەم
جوانى بەى .

لە ژوورى مىگەلى ھەورە . لە ژىرى مىگەلى مەر
شەبىي گولشەنى خەضرايە . توودە بى غەبرا
- كە بەبى پىش نىوہ دېرە كەبە - لە دەست دەچى . و ايزانم
(كە سەرئىوارە . .) لە گەل (بە لاغە ئىكى ھەبە ھىچ زمانى
نايگاتى) بىشدا ناگونجى . (سەرئىوارە) لە جياتى (سەرلەئىوارە)
نەبىستراوہ . ئەگەر بىسترا بىش كەمە . ئەمە سەرەراى
كەم بوونەوہى مەھارەتى حاجى ، چونكە (لە كىئو كەژ كە
سەرئىوارە دېتەوہ مالأت) بە ماناى ھاتنەوہى سەرلەئىوارەى
مەر لە كىئو كەژ قەسەبىكى ئاساىى بەو ، وەستايى حاجى بەس
لە (۱) (لە دەورى چادرى صاحىبى مەوجى دا . وەستا)
'دەمىنئەوہ' .

مىش ئەلېم : پىشەكى بە تەواوى لە گەل كاك فايز
ھاو دەنگم لە مەيدانى پىوسى بايە خدانە بە دانانى كۆماو نوختەو
كەوان و كەوانۆلكەو ھەموو نىشانەكانى خالبەندى لە جىي
خۆياناو ، پى ناخۆش بوونى خۆم دەرتەبەرم لەوہ كە زۆرتى
بنووسانى كورد پىرەوى راستى خالبەندى نازانن و زۆريان ھەر
گونى نادەنى و زۆرتىشان بە ھەلە جى بە جى ئەكەن .
خالبەندى راست دەورنىكى گەورەى لە بە راست خويندەنەوہى
تىكستدا ھەبەو ئەركىكى زۆرى لە مەعناى رستە گەبىشتن
لە ئەستوى بخوینەوہ (قارى) ئەكاتەوہ . بەلام ئەوہى كە ئەو
بۆى چووہ گوايە (كە سەرئىوارە = كە سەرئىوارە) ھەلە بى و
راستەكەى (كەسەر) و (ئىوارە) بى ، بۆچوونىكى بە تەواوى
ناراست و دروستەو بە ھىچ ھالى نىمچە رستەى (لە كىئو كەژ
كەسەر) مەعناى (با كىئو كەژ كەسەر و خەم و پەژارە داى بگرى)

ناگەبەنى و لەوہ زىاترى لى ھەلنا كرىزى كە (لە كىئو كەژ
كەسەر) و خەبەرى موبتەداكە - يا موبتەداى پاشكەوتووى
خەبەرە پىشكەوتووہ كە - ديار نى بەو نازاننى ناخۆ (ھەبە) بە يا
(نى بە) بەو ، كەژو كىئو بە ھىچ كلوجى رى تى ناچى كەسەر
داى بگرى ، ئەویش لە بەرچى ، لە بەر گەرانەوہى ئىوارانى
رۆژانەى مەر و مالأت بۆ مالى خواھنى ! راستى و دروستى و تى
خەم و پەژارەو كەسەر داگرتى كەژو كىئو مەگەر كاتى رەوا بى كە
شەكە كىنايە بى لە ھالەتى رۆدانى كارەساتىكى گەورەى وەك
داگىرگانى ولأت و دەركردنى گەل لە شوپن و ماوى خۆى و ،
ئەویش بە ھىچ جۆرى بە گەرانەوہى مەر و مالأت لە
لەوہرگەوہ بۆ مال نايە تەدى و ، ھىچ پىوہندى بە كىش لە نىوان
كەسەرى كەژو كىئو گەرانەوہى ئىوارانى مەر و مالأت بۆ ناو
ئاواى و مۆل دانى لە دەورى دەواى خواھنىا - نى بە ، بەلكو ئەو
گەرانەوہى مەبەى خوشى بە چونكە شىرو ماست و رۆن و پەنىرو
كارو بەرخى بە دەمەوہى بۆ خواھنى و بۆ خەلك و نىشانەى
ئاوہدانى دەوارە . ئىتر كەسەرى چى و خەم و پەژارە لە كوى ؟
بەلى ، من لە گەل كاك فايزو لە گەل كەسانى تىشم كە
(سەرئىوارە) بان لە جياتى (سەر لە ئىوارە) لە سەر زمان قورسە ،
بەلام لە ھەموو ھالىكا شتىك ھەبە پى ئەلن (زەرورەتى
شىع) و ئەویش ھوكمى خۆى ھەبەو ، ھىچ ئەویش ناسەلمىم
كە بوونى ئەم و تەبە لە شىعەى حاجىدا مەھارەتى شىعروتنى كەم
ئەكاتەوہ ، ھەرچەند كەم بوونەوہى مەھارەتى شاعىرىك لە بەتە
شىعرىكياو تەنانت لە پارچە شىعرىكيشيا ھىچ شوورە بى نى بە
بۆى و نىشانەى بى دەسەلأت كەوتنى نى بە . وەك ئەویش
ناسەلمىم كە وتنى (سەرلەئىوارە گەرانەوہى مەر و مالأت)
قەسەبىكى عادەتى بەو ئەگەر حاجى واى وتى وەستايى بەكەى
تەنھا لەوہدا ئەمىنئەوہ كە وتووبە :

(لە دەورى چادرى صاحىبى مەوجى دا ، وەستا) چونكە
ئەم نىوہبەتە دووہە تەواو كەرى نىوہبەتى بەكەمەو بە ھەردوكيان
مەعناكە تەواوئەكەن و پىكرا و ئىنەبەكى جوانى ژيانى بەھارانى

حه یوانداری کورد پیشان ئە دەن . هەرچی ئەو بێشە کە وتی رسته یێکی عاده ئی له گه ل ئەوه ناگونجی کە حاجی له وه سنی زمانی کوردیدا وتووێه : (به لاغه تیکمی هه به ههچ زمانی نایگاتی) - قسه به کچی سه یرو سه مه ره به ، چونکه حاجی ئیددیعیای ئەوه ی کردوو ه کە کوردی له هه موو زمانی به لیغتره (دیاره ئەمه یش زیاده ره وه ی به کچی خوێن گه رمانه و ئی به لکه به) و ، نه یوتوه من به لاغه تیکم هه به له ههچ زمانیکا هاوتای ئی به ، ئەم دوو قسه به زۆر له به کوه دوورن .

باش هه موو ئەمه ، ئە ئی ئەوه بێش به کاک فایز بلیم کە کبشه ی راسته قینه له مه یدان ی ساغ کردنه وه ی شیعی کۆمانا له سه ر ئەوه به کە شاعیر چۆنی وتوو ه و چی نووسراوه ، له سه ر ئەوه ئی به کە من و ئەو پێمان خو شه چۆن ئی و چۆن نه ئی . ئیمه حه ق پی خو ش بوونی و امان ئی به ، مه رجیش ئی به هه ر شاعیر ئیکان بگری هه موو جار ی جوانترین و ره وان بێزانه ترین شیعی وتی . زۆر جار واته ئی هه رکام له ئیمه ئەتوانین رسته به کچی به ری و جی تر بجهینه جی رسته به ک له شیعی شاعیر ئیکی ناو دارمانا ، به لام ئاخو هه ر به و توانینه حه ق ئەوه مان ئە ئی و ابکه یین ؟ دیاره نه .

له باره ی به یی :

چاهی زه قه ئی مه هله که ئە ی دل به گوریسی

ئهو زولفه ئە گه ر سیلسیله به خو ت مه خه نیو بیر

(ب ۲ ، ل ۶۲) یشه وه ، نووسیویه : «مه هله که» ئە گه ر راست ئی ، ده ئی (مه هله که به) بخو ئیندر یته وه . ئەمه ش له گه ل کبشی شیعه که دا ناگونجی . بۆ به و اباشه به هه له دابندری و به م جو ره راست بکریته وه : چاهی زه قه ئی مو هلیکه . .

منیش ئە ئیم : جاری بو (ئه گه ر راست ئی) ؟ راسته و ئەوه پری راستی و ، ئە گه ر به راستی نازانی بو نالی راسته که ی به لاته وه چۆنه ؟ ئەنجا ههچ وایش باش ئی به به هه له دابنری و ، مه سه له که ئەو قوول بو دا چوونه ی ناوی و ، وشه که (مه هله که) ئی به (مه هله که) ه له گه ل (ه) ی ضه میری غایب که (مه هله که)

ئه به ستی به (چاه) هوه و ، ته واو !

له باره ی به یی :

تا بلی فه رق هه به میهری من و ماهی فه له ک

له ئەرا تا به ئوره ییا ، له سه ما تا به سه مه ک

(ب ۱ ، ل ۶۹) یشه وه ، نووسیویه : «ده ئی کی بلی جیاوازی یکی ئەوتو له نیوان (میهر - رۆژ) و (ماه - مانگ) دا ئی به ، تا حاجی پئویستی به و هه موو ته ئکیده بی که له (تابلی فه رق هه به) و له (۷) (له ئەرا تا به ئوره ییا . له سه ما تا به سه مه ک) دا هه به ؟ به گوێره ی ئەم ده قه ئی ده ئی حاجی گوته ی (نور القمر مستفاد من نور الشمس) ی نه ک هه ر نه خو ئیندی . به لکو نه شیستی ! ده نا ده یزانی (میهر) ئەسه له و (ماه) فه رعه ، فه رعیش قه ت به ئەسه ل ناگا . له وانیه له ئەوه ئەوه به م جو ره بووی : (تابلی فه رق هه به ماهی من و ماهی فه له ک . .) هتد . ئەمه و دپری دووه می غه زه له که ی که به م جو ره به :

هه ر که لای کرده وه عوقده ی سه ری زولفی لادا

له هه موو لاهه سه دای (صل علی . .) گه یه مه له ک

راسته و خو پێان ده ئی : (میهر) ئە گه ر به خامه ره نگی و پیرۆزه که ی حاجی خو یشی نووسرای ، له زه لینی خامه وه بووه ، چونکه نه بیستراوه له کاتی دینی رۆژ سه لاوه ت . بخو ئیندری ، به لکو بو دینی مانگ ده خو ئیندری . جا ئە گه ر مانگه که چوارده ش ئی له رۆژ له پێشتره بۆ وه ی سه لاوه ئی لی بدری .

منیش ئە ئیم : به ر له هه رچی حاجی به راوردی له نیوان

رۆژو مانگی ئاساندا نه کردوو ه تا بشی بلین هه موو خو ئینده واری ئەزانی رۆشناپی مانگ له رۆشناپی رۆژه وه به و پئویست به باس لی کردنی ئی به ، به راوردی له نیوان رۆژی خو ی - که یاره که یه ئی - و مانگی ئاساندا کردوو ه هه موو که سی ئاگای له جوانی زیده جوانی یاره که ی ئی به تا ئەو بۆی نه ئی ئەم به راورده بکا . ئەنجا ئە گه ر وایه ، خو هه موو که سیش ئەزانی ئه رزو ئاسان چهن د لیک دوورن ، که واته عه ره ب چۆن بو کینایه له

لَيْكُ دَوورِي دُوو شت (بعد الأرض عن السماء) و (بعد الثريا عن الئرى) يان وتووه ، كه حاجى يش لهم بهيته دا دووه ميانى هيناوه ته وه ؟ وهك وتم : حاجى قادر باسى رُوژى ئاسمان ناكاتا بُوئى نه بُوئى بهراوردى بكا له گهل مانگك ، باسى ياره روو وهك رُوژ جوان و روونه كهى خوئى نه كاو نه لئى : رُوژى من كه رُوژى راسته قينه يش نى بهو له ئاسمانيشا نى به له نه رزايه ، نه وه ندهى دوورنى خاكى زهوى له نه ستيرهى كوو دوورنى ئاسمان له ماسپى نه فسانهئى (گاو ماهى) ى بنى نه رز كه نه كه ويته چهند چين له ژرزه وى به وه - له مانگى ئاسمان جوانتره .

به لنگه هيناوه كه يشى به بهيتى (هر كه لاي كرده وه . .) هر له جئى خوئى يان به ، چونكه نهو بهيته ئيشارهت بو نه وه نه كا كه له كاتى رُوژ به ربوونى پاش گيرانيا خه لك دهس نه كهن به سه له وات لئى دان . لهم شوئنه يشدا مه بهست له رُوژ گيران دا پوشرانى رُوژى رووى ياره به تاريكايى زولئى و ، له به ربوونه كه يشى لادرانى زولفيهئى له سهر رووى .

نه وه يش كه گوايه بو دهركه وتنى مانگى چوارده خه لك سه له وات لئى نه دهن ، هر زور هه له به . تائىستا كهس نه بديوه خه لك له گهل دهركه وتنى مانگى چوارده دا سه له وات لئى بدهن . خه لك نه گهر بو دهركه وتنى مانگك سه له وات لئى بدهن ، بو دهركه وتنى مانگى به كشه وه لئى نه دهن و به تايهئى مانگى به كشه وهئى ره مهزان و شه شه لان و قوربان . . له بارهئى بهيتى :

فيداى جووتيارتان بئى حاتمهئى تهئى

به قوربانى سه پانتان ئالى بهرمهك

(ب ۲ ، ل ۷۱) يشه وه ، نووسيو به : (جووتيار) ى نيودپرى به كه مى ئهم ده قه م به دلوه نانووسئى له بهر دوو هو : (۱) له كورده وارى سهرده مى زوودا . دوو پيشه و كارى سهره كى هه بوون (أ) ئازه لدارى (ب) جووتيارى يان سه پانى . جا به گوئرهئى دهق تازه باسى ئازه لدارى له نيو باساندا نامئنى . (۲) (جووتيار) له گهل (حاتمهئى تهئى) دا ناگونجئى چونكه حاتم

جووت و جووتيارى نهك هر نه بووه نه بيكردووه ، به لكو نه شيبينويه ، چونكه ولاته كهئى بو كشتوكال ناشئى و ، ته نيا پيشهئى ئازه لدارى له وئى كراوه . حاتم خوئشى ئازه لدارئى كهئى نقه و گه وره بووه . نه مه و ، (جووتيار) و (سه پان) ههر دو كيان زاراوهئى سهر به كارى كشتوكال و فلاحه تين و ، ههر دو كيان ده بنه ناو بو يهك چين كه (فلاح) ه . جا بوئوه وئى به ران به ره كهئى (حاتم) بگونجئى له گهل حالى نه ودا ، كه ئازه لدارى به و ، بوئوه وئى بهيته كه ههر دوو چينه سهره كى به كان بگرئته وه ، و اباش بوو كه نيودپرى (گهلئى دهق ترئى) په راويزه كه ، كه بهم جوړه به : (به فيداى شوانتان حاتمهئى تهئى) . په سهند كرابايه .

منيش ئه لئىم : هر چهند ههركام له تيكسته جياكانى ئهم بهيته بگرئى مه عنائى دئى ، من ئهم تيكسته م پئى باش بوو كه له ديوانه كه دا له چاپ دراوه ، چونكه له تيكستئى (به فيداى شوانتان . .) دا نه بوو ئيشباعئى كه ناپه سهند بدرايه به (ئى) ى به كه مى (فيداى) و (ئى) ى دووه ميشئى بگرايه به دوو (ئى) واته (فيداى) بگرايه به (فيداى) و . (شوانتان) يش به (شوانتان) بخوئزايه ته وه . هيجيش پيوست ناكاتا به ران بهر به (حاتمهئى تانئى) كه حه يواندارئى كردووه ، ئيمه (شوان) بيئىن كه حه يوان به خيوئه كا گوايه شوانئى ئيمه له حه يواندارئى خه لكئى تر پياوتره ، با (جووتيار) بئى كه چينئى لادئى نشينئى كوردستان بووه و به شئى زورى خه لكئى لئى پئى كه اتووه ، هيج زيانئى كئى لئى ناوه شئته وه . حاجئى يش باسى چين و توئزاله كوومه لايه تئى به كاتئى كوردستانئى نه كردووه تا ناچارئى ناوئى (شوان) بيئى له جياتئى ئازه لداران و ناوئى (سه پان) بيئى له جياتئى لادئى نشينان . له بارهئى بهيتى :

شوانئى ميگه لئى كوردان له شهردا

وه كوو قه صصابه ، دوزمن ميگه لئى شهك

(ب ۴ ، ل ۷۱) يشه وه ، نووسيو به : «(شهك) : بهرخئى نئى كه پئى نايئته سالى دووه م . بو هاوته مه نئى مئى (به ردئيل)

دهگوتری. لهسەر ئەم ئەساسە بە دووری نازانم دهقهکهی مستهفا سائیب که له پراویژدا بهم جوړه تۆمارکراوه : (وه کوو قهصصابه ، دوشمن نیره ، گهل شهك) لهئنجامی بههله خویندنهوه وای لی هاتی و ، لهجی خویدا به مهبستی (وه کوو قهصصابه ، دوژمن نیرگهلی شهك) نووسرای . دیاره رینووسی کوئی کوردی یش ئەم خویندنهوه مان لی دهسهلینی . . .»

منیش ئەلیم : لهم بوچوونهی کاک فایزدا لهگهلی هاودهنگم .

لهبارهی بهیتی :

لهبهر هیزه بختوی و ناتهبانی

لهژیری حیزی حیزان بووینه دۆشهك

(ب ۵ ، ل ۷۱) یشهوه نووسیویه : «لهوانهیه لهجی خویدا (لهبهر هیزه بختوی . . .) بووی ، بههله یا بهئهقهست ، تا راستهوخو بیته جوین ، کرای به (هیزه بختوی) . (هیزه بختوی) بو مروفی چلیس و سوودپه رست به بی گوی دان به رهوانی و نارهبایی رینگای وه دهست هینانی ، دهگوتری . هیزه : پیستی بهساغی ده رهاتووی هیندی گیانداره که رۆن و دۆشواوی تی نه کری . ئەمهو ، بو خاتری ئەوانهیه حهز به جوین دانی راستهوخو دهکن ، که بهداخهوه ئەوهنده ههن له حسیب کردندا حساب بکری ، پیوسته ئەوهش بنوسین که (هیزه) بهمانای (حیز) یش هاتوه» .

منیش ئەلیم : ههر تیکستی دیوانه که راسته ، چونکه حاجی ئەو ئەندازه جیناسهیه مهبستی بووه که به کوکردنهوهی (هیزه بختوی) و (حیزی حیزان) پیکدی . سه ره پای ئەوه که (هیزه) ی بهمعنای (هیزه ی رۆن) بو ئەم شوینه دهس ناداو ، و ایزانم (حیزه بختوی) یش بهومعنا به نی به که کاک فایز نووسیویه ، ته نیا بو مهبستی ژبانی حیزی و نامهردی به کاردی و لهبهر ئەوه ناکری (هیزه بختوی) بی و ، لهگهله ئەوه یشا که له ههندی شوینی کورده واریدا - وهك ناوجاف - (هیزه) لهجیاتی

(حیزه) به کاردی ، بهلام هیشتا ههر جیاوازی هه به له معنای باوی (حیزه) و ، ئیدیومه که یش ههر (حیزه بختوی) به . سه ره پای هه موو ئەمه ی که وتم له هیچ کام له سه رچاوه کانی بهرده ستما نه نووسرابوو (هیزه بختوی) و که سیش له خو به وه و به ته نها بوچوونی خو ی حه قی . ده سکاری کردنی تیکستی نی به مه گهر ره پ و راست دیار بی هه له به و راستی به که یشی دیارو له به رچاو بی . لهباره ی بهیتی :

کسراوه ئینتیخانی وشکه سوئی

له دیوانی کهری بی نوقته بی شهك

(ب ۱ ، ل ۷۲) یشهوه ، نووسیویه : «به پروای من (له دیوانی کهری . . .) هه له به و ، لهجی خویدا (دیوانی کهری . . .) بووه ، چونکه (سهگ) - بی نوقته بی شهك) به (گهر) وه سفدار ده کری ، جا ئەگهر به (کهری) وه سفدار بکه ی . زولم له یه کی له و گیانداره به هوشانه ده که ی که زوری قهرز له سه ر کورد (؟) هه به و زور جار وه فاو دلسوژی له مروف زیاتر نیشان داوه» .

منیش ئەلیم : ئەو معنایه ی کاک فایز مهبستی به که (له دیوانی سهگی گهردا) به لهم نیوه به یته دا ده سگهر نانی ههرچهند وایشی بختوینه وه که ئەو پی باشه ، چونکه ئەمه زوری جیا به له (له دیوانی کهری بی نوقته بی شهك) که وهك ئەو ئه به وی ، ئەبی به (له دیوانی کهری سهگ) ، لهبهر ئەوه که به پی دارشستی نیوه به یته که (بی نوقته بی) ئەبی به سیفه تی (گهر) و ئیزافه ئە کریته پال (شهك) ، له کاتی که مهبسته نوقته کانی (شهك) لابرین تا بی به (سهگ) و ئەوکاته وشه ی (بی نوقته) یش له حوکمی نه بوودا ئەبی و ئەمینته وه (له دیوانی کهری سهگ) و ئەمه یش نهك ههر معنا مهبسته که ی ئەو نادا به دهسته وه ، به لکو معنایشی نی به . بهلام ئەگهر وایی که له دیوانه که دا نووسراوه ، وا له سه ره تادا وشکه سوئی له ئه نجومه نی که ریتیدا هه لبریرا ، ئیر کهر قهرزی به سه ر کورده وه هه بی یا نه بی (ههر قهرزی ئەومان ناته واوو بوو ، وا هه ی ئەویشمان ، له خوا به زیادتی ،

کهوته ئەستۆ! و ، (بئینۆقتەیی شەك) یش مەعناى ئاشکراو
 رەوانى خۆی هەبەو بەتەواوی ئەیدا بەدەستەو . (شەك) ی
 بئینۆختەیش هەرچۆن بئینمچە پلارتنی گرتنیکى تر ئەگەبەنى .
 خۆ ئەگەر ئەویش رەچاوەکەین که لە شیوەنوسینی کۆندا
 (و) ی عەتفو (ی) ی ئیزافە بە نووسین دەرنەکەوتون ،
 ئەتوانین بڵین لە (کەری) (کەری) مەبەستەو ، ئەوکاتە
 (دیوانی) بەسەر (بئینۆقتەیی شەك) دا دیتەووە مەعناکەى ئەبئ
 بە (لە دیوانى کەری و شەکی بئینۆقتەدا) که واتە (لە دیوانى
 کەری و سەگیدا) . سەرەرای هەموو ئەمە ئەگەر بمانەوی بڵین
 حاجى حەق گياندارانى پى شیل نەکردووە و نابئ ناھەق لەگەل
 گویدریژ بکا ، ئەوەمان دیتەسەر که سەگیش هەروا
 خزمەتگوزارو بەوفايە بو ئادەمیزادو ، ئەگەر ئەم تەشبیھى
 وشکەسوڤى بە گویدریژ نارهوا بئ ، دیارە تەشبیھى بە سەگیش
 نارهوايە . بەلام حاجى ئەم هەموو وردەکارى بە بئیکەلکانەى
 مەبەست نەبوو ، هەر ئەوەندى وىستوو بئى وشکەسوڤى
 کۆمەلنیکى نەقام و تئەگەیشتون .

لەبارەى بەیتى :

ئەمن شیخ ، سەرم شاخە ، هەناسەم

نەسیمە ، دیدە کانیم ، میزەرەم تەم

(ب ۳ ، ل ۷۳) بێشەو ، نووسیویە : «لە پەراویژدا نووسراوە
 (ئەم تیکستەمان لە دەسنووسیکى رۆستەم حەوێزى
 وەرگرتوو! لە دەقەکانى تردا : ئەمن کیوم کەلەم شاخە
 هاتوو . دەبوايە دەقى پەراویژ ، یا باشتەر وایە بڵین دەقەکەى
 عەبدوپەرەحان سەعید کە بەم جۆرەبە :

ئەمن کیوم ، کەلەم شاخە ، هەناسەم

نەسیمە ، دیدە کانیم (دیدە کانیم) ، میزەرەم تەم

هەلبێژدرايە ، لەبەر ئەم هۆیانە : (۱) زووتر بەم جۆرە
 تۆمارکراوە و چەسپاوە ، (۲) (هەناسەم نەسیمە) لەگەل (کیو)
 جوانترەو باشتەر دەگونجی ، (۳) لەبەرئەوێ خاوەنى (ئەمن) واتە
 قسەکەر (حاجى) یە ، زەین زووترو زیاتر بو ئەو دەروا کە

خۆی لە (کیو) بچوینى نەك (شیخ) . ئەمەو نازانم بە پآلپشتى
 چ بەلگەو تیکستیک (م) ی راناوی کەسى یەکەم (دیدە کانیم) کە
 لە هەردوو چاپەکەى (ع .س) و (گ .م) دا پارێزراوە ، لە
 چاپى تازەو لە (ساغکردنەوێ هەندى گیروگرفتى شیعرەکانى
 حاجى قادری کۆبى) (۸) دا لایراوە . بە بروای من بە بەلگەى
 زۆر بەهێز نەبئ ، نابئ ئەم جۆرە دەستکاری یانە بکرین .

منیش ئەئیم : بەش بەحالی جیاوازی یەکەم ، من تیکستى
 دەسنووسەکەى لای رۆستەم حەوێزیم پى پەسەندە کە لە
 دیوانەکەدا پەسەندکراوە چونکە ئەگەر حاجى بە خۆی بئى
 (کیو) نە هەناسەى ئەبئ و نە دیدەو ، نە میزەرى پۆیست
 ئەبئ ، لەبەرئەو کە کیو هیچ کام لەمانەى نى بە . بەلام کە
 (شیخ) بوو سەرى هەبە لەبەرزیدا بیشوبهینى بە شاخو ،
 هەناسەى هەبە بیشوبهینى بە نەسیمى شاخانو ، دیدەى هەبە
 بیشوبهینى بە کانیاوی قەدپال و داوئینى چیاکانو ، میزەرى
 سپیشى هەبە بیشوبهینى بەو تەمەى روى شاخان دائەگرتى .
 بەش بەحالی جیاوازی دووهمیش نە لای عەبدوپەرەحان
 سەعیدو نە لای گبو موکریانى نەنووسراوە (دیدە کانیم) . لای
 عەبدوپەرەحان سەعید (دیدە کانیم) ه کاک فایز بە ئارەزووی خۆى
 بە (دیدە کانیم) ی ئەخوینتەو . لای گیویش (چاوە کانم!) ه .
 ئەمە لەلایەك . لە لایەكى کەیشەو (دیدە کانى) تەعبیریکی
 راست و دروستە بەمەعناى (دیدەم کانى) و هیچ رەخنەبەکى
 گراماتیکی لى ناگیرى و ، ئەگەر (م) ی یەکەمى (میزەرەم) نەبئ
 لەگەل ئەو (میم) ی (کانیم) ه کە کاک فایز پیشنای ئەکا لەبەکیان
 بئالئین ، نیو بەیتەکە بەوجۆرە کە ئەو بەراستى ئەزانئ تەواو
 لەنگ ئەبئ .

منیش لەگەل کاک فایز لەوهدا کە ئەبئ : بە بەلگەى زۆر
 بەهێز نەبئ نابئ دەسکاری لە تیکستى شیعدا بکری و ، ئەمەم
 چ لەم وتارەداو چ لە وتارى ترما چەند جار
 دووبارەکردوووەتەو . بەلام رەخنەکەى لەم بەیتەدا بەجئ
 نى بە ، چونکە یەکەم خۆى هەر لەم بەیتەدا کە لێرەدا

لئی ئەدوین بە ئی هیچ پۆستی بەکو بەلکو بەهەلەیش
 (دیده کانی) عەبدورپەرەحمان سەعیدو (چاوە کانی) ی گێو
 موکریانی کرد بە (دیده کانی). دوو هەمیش ئیمە لەخۆمانەو
 ئەمانووسێو (دیده کانی)، بەگۆرە ی دەسنووسی مەلا
 رەئوفیش هەر (دیده کانی) یە، کەواتە ئیمە نین دەسکاری
 ئی بەلگە ی شیعری حاجی قادرمان کردوو، ئەو .
 لەبارە ی بەیتی :

حاجی کەسبکە ئی کەس بو ئیو قور دەپۆی
 گۆئی لئ دەگرن زەریفە، ناگرن بەلا له خۆتان

(ب ۱، ل ۸۹) یشەو، نووسێو : «نیو دیری دوو هەم لە
 چاپەکە ی (گ. م) دا بەم جوړە هاتوو : (گۆئی ی لئ دەکەن
 زەریفە، نایکەن بەلا له خۆتان). نازانم بو له چاپی تازەدا
 گۆردراوو، پشت بە چ تیکستیک بەستراو؟ خو ئەگەر
 ئیجتیاده دەبا لەوبەیتەش کرابا کە دەلی :

کسی دەلی کورده کان به ئیدراکن
 بەسە ئەم نەقە گۆی له من ناکەن

وازانم ئیرە بو کەمی ریکچی سەروا زیاتر پۆستی بە
 دەسکاری یە کە هەبە، ئەمە ئەگەر لەویدا هەر پۆستی هەبێ،
 چونکە بە پۆچوونی من (گۆئی گئی) لئ دەکەن نەک هەر
 ناھەموار نی یەو بەس، بەلکو باشریشە لە (گۆئی لئ دەگرن)
 چونکە لە یە کەم سەرەرای گۆی گرتن، دە ئی رووی کونە گۆی
 بەرانبەر دەمی قەسە کەر ئی، کەچی لە دوو هەم بەس گۆی گرتن
 هەبە، جا رووی کونە گۆی لە کۆی یە، گرتنک ئی یە .

منیش ئەلیم : هەرچەند گیرەو کیشە کە لەسەر وشە ی
 (دەگرن) و (ناگرن) ، پۆستی لە پێشا ئەو بەلیم کە (گۆئی ی)
 کە کاک فایز بە راستی زانیوو (و) هەکە ی تیا ئیشباع کراو، نیو
 بەیتە کە لەنگ ئەکاو، هەر ئە ئی (گۆئی) و بەلکو بە دیالیکتی
 کۆبە (گئی) ئی . هەر وەها هێچیش لەوە حالی نەبووم کە
 ئەلی : «وازانم ئیرە . . . تا ئەگاتە «چونکە . . .» . ئەنجا بیئەو
 سەر ئەسلی مەبەست : لەبارە ی تیکستی پال پشتهو، تیکستی

پال پشت دەسنووسە کە ی مەلا رەئوفی سەلیم ناغابە کە لامان
 وایە تیکرا باشترین دەسنووسە تانیستا وەگیرکەوتی . ئەگەر کاک
 فایز لەرووی سەنگی بەیتە کەو و رەخنە ی بگرتا بە . رەخنە کە ی
 زۆر بە جی بوو چونکە (دەگرن) و (ناگرن) بەیتە کە لەنگ
 ئەکەن و، لە تیکستی عەبدورپەرەحمان سەعیدیشدا (دەکە ی) و
 (ناکەن) هە کە بۆمان هەبە بلین (دەکە ی) کە هەلەبەو
 راستە کە ی (دەکەن) هە چونکە قەسە لەگەل کۆمەل ئەکاو . لە
 تیکستی چاپی سێهەمی گێو موکریانی یشتا (دەکەن) و
 (ناکەن) هە، بەلام جیاوازی دانان لە ئیوان (گۆی گرتن) و
 (گۆی لئ کردن) ئەو بەلگە یە کە لە زمانی کوردیدا ئی بە .
 چونکە ئەم دووانە یشت هەن و (بە گۆی کردن) یشت هەبەو . هەر
 لەم مەعنا یانەدا وشە ی تریش هەبە . هێچ مەرجیش ئی یە لە
 (گۆی گرتن) دا کونە گۆی گۆی گر بەرانبەر بە دەمی قەسە کەر
 ئی .

لەبارە ی بەیتی :

دو گەز زەمین و سی گەز جاوو مستە خۆئیکە
 لیاسی پێخەف و رایخ هەتا دەگاتە سەرین

(ب ۷، ل ۹۶) یشەو، نووسێو : (لیاسی) هەلەبە . دە ئی
 (لیاس و پێخەف . . . ی) ئی . خو ئەگەر بلین (ی) کە راناوو
 بو (خە لایق) دەگەر پێتەو کە لە بەیتی پێشودا گوترا
 (خە لایقیش کۆچە)، ئەوا دە ئی بەدوای (رایخ) هەو
 بلکیندیری و بنووسری : (لیاس و پێخەف و رایخ . . .) .
 منیش ئەلیم : ماموستا مەلا جەمیل رۆژبە یانی یشت
 رایەکی وای پێشان دا بو^(۹) و منیش تارا دەبە ک پەسەندم
 کرد بو^(۱۰) . بەلام ئیستا پەشیمان لەو و، لام وایە هەرچەند
 ئەگەر مەبەستان ئی پێوەندی ئەم بەیتە بە بەیتی پێشوو و
 بپرین، ئەتوانین بلین راستە (لیاس و . . .) وە چونکە بە ئی
 شیو نووسینی کۆن کە نووسراو (لباس پێخف رایخ . . .)
 و ئەتوانین بە گۆرە ی مەعنا بە (لیاس و) و بە (لیاسی) یشتی
 بخویننەو، ئە ئی حیسابیک بو سی تیکستی مەلا رەئوف و

عبدالوهره جان سه عیدو گبو موکریانی یش بکه بن که هر سیانیان (لیاسی) یان نووسیوه ، به پیچه وانه ی بوچونه که ی کاک فایزه وه نه توانین ضه میری (ی) ی (لیاسی) بو (خه لائیک) بگپینه وه و فایزه یه کی له دواوه دانین و (پیخه فو رایه خ هه تا ده گاته سهرین) بکه بن به شهرخ و لیکدانه وه ی (لیاسی) . نایشووتری پیخه فو رایه خ و سهرین لیاس نین ، چونکه لیاس مه عنایه کی زور به رفراوانتری له ده ریی یا له تیکرای جل و بهرگ هه یه و خوا له قورثانا نه فرموی «هو الذي جعل لكم اللیل لباسا^(۱۱)» واته : خوا نه و خوابه شهوی بو کردون به پوشاک (که نه وه ته له ناو خویا نه تانشاریته وه و ده رنا که ون) . له باره ی به یی :

حاجیب و حاجی هه موو رۆزی به گز به کدا ده چوون
بی حه یا بوو نه و سه گه عاری نه بوو ، حاجی به زی
 (ب . ۷ . ل ۱۶۴) یشه وه ، نووسیوه : «له پهراویزی ژماره (۴) ی سهر (عاری نه بوو) نه مه نووسراوه : له هه مان ده قدا (واته ده ق موکریانی) نووسراوه (عاری هه بوو) که چی مه به سستی حاجی سه گه و سه گیش دیاره بی حه یایی لی ده وه شینه وه . و راسته بنووسری (عاری نه بوو) . دیاره چاپه که ی (گ . م) جئی پرواو ممانه پی کردن نی یه ، به لام ناشی به بی به لگه ی سه لیندراو رهت بکرینه وه ، ههروه کوو لیره دا کراوه ، چونکه ته نیا نه مه که (مه به سستی حاجی سه گه و سه گیش بی حه یایی لی ده وه شینه وه) به س نی یه بو به هله دانانی (عاری هه بوو) و کردنی به . (عاری نه بوو) . نه مه و ، به گویره ی راستکردنه وه که ، دووباره کردنه وه ی وه صف رووده داو ، شانازی کردن حاجی به به لاغته و فه صاحته خوی و زمانی کوردی هه لده وه شینه وه . بویه من وای به باش ده زانم (عاری نه بوو) بکری به (عاری هه بوو) ی چاپی (گ . م) و کوما یه که ی دوا ی هه لیکری و له دوا ی (سه گه) دابندری ، واته بهم جوهره بنووسری : (بی حه یا بوو نه و سه گه ، عاری هه بوو حاجی به زی) ، چونکه وه ک من نی ده گم حاجی ده یه وی بلی : ده رگه وانی یارو حاجی هه موو

رۆزی به گز به کدا ده چوون و ده بوو به شهریان . نه و سه گه ، واته ده رگه وانی یار ، کردی به ههراو ، حاجی یش (عاری هه بوو) و شهرمی به خو بوو نه بادا سووکایه تی پی بکری . به زی ، واته هه لات و رای کرد . یان نه و سه گه بی حه یا بوو ، دیاره له شهریشدا لایه نی بی حه یا سهرده که وی - له بهر تاشکرای نه یگوتوه - . حاجی یش عاری هه بوو نه ی توانی دیفاع له خوی بکاو مه به سستی خوی به ریکی ده ریپی و له شهره که دا به زی ، واته ژرکه وت و شهره که ی دۆراند . یان حاجی هه رچهند ده بزانی شهره که ده دۆرینی ، به لام دیسانیش عاری هه بوو شهرمی به خو بوو ده س نه کاته وه ، بویه به زی ، واته هه ولی داو تیکوشا به لکو سهرکه وتنی وه ده س بینی . (به زی) ی نیو دپری یه که می سهره تای شیعه ره که ش به م مانایه ی دوا ی دی» .

منیش نه لیم : یه که م وه ک بیسراوه (فلان که س عاری نی یه) یا (بی عاره) ، من بزائم ، نه بیسراوه بلین (عاری هه یه) یا (به عاره) . به لی له حالیکا که که سیک له وانه بووی کاریکی خراب بکاو پرنگایته وه و کشایته وه نه لین (عاری هاته وه) ، نه مه یش جیا به له (عاری هه بوو) . له مه وه نه گه مه نه وه که نوسخه ی (عاری نه بوو) به جی ترو په سه ندره . مه به سیشم له م قسه یه نه وه نی یه بلیم (عاری هه بوو) هه له یه ، چونکه له وانه به له زور شوینیشا وابلین و من پی نه زانم . له ده سنوسی مه لا ره نووفیشدا (عاری هه بوو) نووسراوه له پالیا به (نوسخه) نووسراوه (نه بوو) ، که واته هه ردوو تیکسته که هه ن .

به لام مه عا لیدانه وه دووه مه که ی کاک فایز که (به زی) به مه عا «هه ولی داو تیکوشا به لکو سهرکه وتنی وه ده س بینی» بی و گوايه «(به زی) ی نیو دپری یه که می سهره تای شیعه ره که یش به م مانایه ی دوا ی دی» ، نه وه زور دوورو نه قل نه بریوه ، چونکه رپی تی ناچی حاجی ویستی بلی له شه را له گه ل سه گیکی بی حه یای وه ک ده رگاوانی به رده رکی یارا هه ولم دا سهرکه وم ، چونکه بمانه وی و نه مانه وی مه عا که ی وای

لی دیته وه حاجی خوی لهو به که متر دانه نایی له دری و هاریدا . زیاد له وه که (بهزی) له دپری به که می پارچه شیعره که دا به مه عنای (دایه غار) هو به هیچ کلوجی پپوهندی به م مه عنای دهس هه لبه سته ی کاک فایزه وه نی به که له هیچ کام له فرهه ننگه کوردی به کانی به رده ستانا تارماییشی دیار نی به چونکه له کهس نه بيسراوه و زمانیش نه بی زمانی میللهت بی .

له باره ی بهیتی :

ده فعه بهك ئيمتيجانيان ناکه ن

تی بگه ن زه ره یا نه تریا کن

(ب ۶ ، ل ۱۸۵) . یشه وه ، نووسیویه : «واباشه نیودپری دووم به م جوړه بنووسری (تی بگه ن زه ره یا نه تریا کن) ، واته بزوتنی (ه) ی (زه ره) بسپرتیه وه ، سووکه بزوتنی (i) که هیشتا له پینووسی کوردیدا نیشانه ی بو دانه ندراوه ، بخړتیه سهر (ه) ی به که . ئەمەش بوئوه ی له کیشه ی وه ک به ک نه بوونی (ئیمتيجانيان) و (زه ره) له کویتتی (الجمعية) دا ، دهر باز بین .

منیش ئەلیم له گه ل ئەوه یش که بوچوونه که ی کاک فایز وردو خوینده وارانیه ، مهسه له که ته نها له (واباشه) دا نی به . جاری ئەوه هه ممو هاوده نگیه له وه دا که (زه ره) هه له یه چونکه (ه) ضه میری موفره ده و مهرجه عیش لیره دا جه معوه پاشتریش هه م ضه میری جه مع له (تریاکن) دا به کاره یزاوه . منیش . پی لی ئەنیم ، به رپرسم که بوچی له کاتی له چاپدانی کتیبه که دا چاریکم بو ئەم هه له یه نه دوز یوه ته وه . که واته ئە بی یا (زه ره) نی یا (زه ره) . دیاره (زه ره) نی به چونکه نیوه به بته که ی زور پی له ننگ ئە بی . نایشکری ، وه ک کاک فایز پینشای کردوه ، سووکه بزوتنی (i) ، یا وه ک من ئەلیم (ژیره یه کی به دزی به وه) ، بدری به (ه) ی (زه ره) چونکه بمانه وی و نه مانه وی ئە یکا به (زه هیر) ، به لأم ئە گه ر ئیشباعیک به زه نه ی (ر) که ی (زه ره) بدری ، چاریکی له نگی نیوه به بته که ئە کا . ئیستایش که ئەم چه ند دپره ئە نووسم وای بوئهنچم له ئە سلدا (زه ره) بوونی و به

هه له ی نوسخه گره وه (نساخ) کرابی به (زه ره) . ئەم (زه ره) وه یش سووک کراوه ی (زه ره) نی که له گه ل (یا نه) که ی پاشه وه ی زور باش ئە گونجی . ئەوه یش بلیم که له هه ردوو ده سنووسی مه لا ره ئووف و مسته فا سائیدا (زه ره) نووسراوه .

له باره ی بهیتی :

تو وهره فه ننی فیر به چیه له وه

گاوره . هیندوه . وه یاخو جووه

(ب ۲ ، ل ۱۸۷) یشه وه . نووسیویه : «نیشانه ی (۷) ی سهر (ی) ی (فه ننی) کردوو به (ی) ی ته نکیر . واته : وهره فیری فه نیک به هه ر فه نیک نی . دیاره ئەمەش مه به سته حاجی نی به ، چونکه فه ن نه گاوره نه هیندوه . نه جووه . بوئه ده بی (ه) که بسپرتیه وه تا (ی) به که بیته راناوی که سی سی به م و بگپردرتیه وه بو (چین - صین) ی نیو حه دیته که ی پیغه مبه ر (د . خ) .

منیش ئەلیم : به ش به حالی نیشانه ی (ی) ی سهر (ی) ی (فه ننی) هه له ی چاپه . به لأم ضه میری (ی) ی (فه ننی) ناگه رپرتیه وه بو چین . بو مهرجه عینکی ته قدیری ئە گه رپرتیه وه که نیوه بهیتی دووم روونی ئە کاته وه . واته : تو وهره فیری فه ننی خاوه ن فه ن بیه . چیه له وه که ئەو خاوه ن فه ننه گاوره یان جووله که به یان هیندوکه .

له باره ی بهیتی :

بهیتی من چونکه که لکیان ده گری

له غه ربی و بی که سی ده مری

(ب ۴ ، ل ۱۹۰) یشه وه ، نووسیویه : «پینووسی کوردنی سهرده می حاجی ریگه مان ده دا که نیودپری به که م به م جوړه بخوینینه وه : (بهیتی من چونکه کلکیان ده گری) . وایزایم ئەمەش . له هپی نیو دیوانه که باشته ، چونکه (کلکیان) راسته و خو زه مه و ، له گه ل (بهیتی مه دداحیان) ی پیش خوی و (له ژیر باری رومی یان) ی دوا ی خوی گونجاوتره .

منیش ئەلیم : وانی بە ، چونکە ئەگەر حاجی ئەوکەسانە بە کلکدار بزانی ، چۆن ئەبی بەتەمای ئەو بە قسە ی بچی بەگۆی یانا ؟

ئەنجا کەسی شیوەی ئامۆزگاری و خستنه سەر رێی راست ئەو بە قسە ی سووک بە ئامۆزگاری کراوە کە بلیت ؟ ئەمە بە هیچ کلۆجی نە لەگەڵ ئادابی ئیسلامەتی و نە لەگەڵ رێوشوونی مەروفاوەتی ناگۆنجی . سەرەرای ئەمەیش لە هەردوو دەسنووسی مەلا رەئوف و مستەفا سائیددا (کەلکیان) نووسراوە .
لەبارە ی بەیتی :

مەسجید و مبحراب و مینەر بی کەسە

هەر مەپرسە حالی چۆنە مەدرەسە

(ب ۲ ، ل ۲۰۲) یشەو ، نووسیویە : «لە پەراوێزی لەسەر ئەم بەیتە ئەمە نووسراوە : (ئەم بەیتە لە دەسنووسینکی لای مندا هەبوو - محمدی مەلا کریم) کەچی هەر ئەم بەیتە بە بی هیچ جیاوازی بەک لە چاپەکە ی (گ ک م) یشدا هەبە ؟ !» .

منیش ئەلیم : من بەراوردی تیکستەکە ی شارەزای میرام لەگەڵ دەسنووسەکانی لای خۆم و ئەو رۆژنامە و گۆنارە کۆنانە ی بەغدا و ئەستەموول کردوو کە لام بوون ، نەک لەگەڵ چاپی ماموستا گێوو کەسانی تر .
لەبارە ی . بەیتی :

شەنجەنا گەر ئەم قسەت ناییتە گۆی

سەیری وا چۆلە کەری تیدا بگی

(ب ۳ ، ل ۲۰۲) یشەو ، نووسیویە : «بۆ رێکی کیش و سەروا و بۆئەوێ لە شیوە ئاخاوتنی کۆبە ی سەردەمی حاجی نزیک بیتهو ، واباشە (ناییتە گۆی) بنووسری» .

منیش ئەلیم : لە رووی سەنگ و قافیەو (گۆی) و (گۆی) ئەو نەندە فەرقیان فی بە چاوپۆشی لی نەکری . سەرەرای ئەو ئەگەر بە (گۆی) نووسرا کۆی رێی ئەو یان لی ناگیری بە (گۆی) ی بخویننەو و خەلکی شوینانی تریش بە (گۆی) ، بەلام ئەگەر بکری بە (گۆی) لەوانە بە زۆرکەسی خەلکی شوینانی تر

نەزانن وشە کە چۆنەو مەعنا ی چی یە .

وہک منیش بزنام کۆی ئیستایش لەجیاتیی (گۆی) هەر (گۆی) ئەلین مەگەر لە کۆبە دوورکەوتنەو و زمانی شوینانی تریان هەلگرتی . لە دەسنووسی مەلا رەئوفی سەلیم ئاغای حەوێزی کۆی و مستەفا سائیددا هەر (گۆی) نووسراوە .
لەبارە ی بەیتی :

سەیری ناکن طائفە ی ئەو شیخەکان

وہک صەحابەو عادەتی پێشینان

(ب ۵ ، ل ۲۰۳) یشەو ، نووسیویە : «لە پەراوێزیک لەسەر (ئەو شیخەکان) ئەمە نووسراوە : (لە زۆر بە ی سەرچاوەکاندا لەجیاتیی دوا وشە ی ئەم نیو دێرە چەند خالی دانراوە) . دیارە جی پرکردنەو ی خال کارێکی پەسەندە ، بەلام پێوستیشە پەنجە بۆ ئەو تیکستە درێژ بکری کە پشتی پی بەستراوە بەتایبەتی ئەگەر دەرپرینە کە لاواز بی .

جا ئەگەر (ئەو شیخەکان) بە پالپشتی تیکستیک داندرایی ، ئەوا لەوانە بە (نەوشیخەکان - نۆشیخەکان) بووی ، چونکە شیخەکان زیاتر لە سەرەتای شیخایەتی یان بەجوورە ی کە حاجی وەسفی کردوون دەگەران تا تەکیەو خانەقایان دروست دەکرد ، ئینجا خۆیان دادەنیشن خەلک بە خۆیان دەهاتنە لایان . خۆ ئەگەر پرکردنەو کە لەخووە بی ، ئەوا دانانی وشە ی (دەرۆشەکان) بە باشتر دەزانم چونکە وەسفەکە ی حاجی لەگەڵ هەموو قوناخەکانی دەرۆشی دەگۆنجی» .

منیش ئەلیم : یەکەم دانانی وشە ی (ئەو شیخەکان) بەگۆرە ی دەسنووسی مەلا رەئوفی حەوێزی بەو لەخووە نی بە - شارەزای میرانیش لە سەرەتای دیوانە کە دا روونیان کردوو تە کە پشتیان بە دەسنووسی مەلا رەئوف بەستوو . دووہم ئەم دوو وشە ی (ئەو شیخەکان) بە شیوە نووسینی کۆن وەک ئیستە نە نووسراوە تا بلین لەوانە بە (نەوشیخەکان) بوو بی گۆرایی . پێشان (ئەو شیخەکان) بە (او شیخکان) و (نەوشیخەکان) بە (نوشیخکان) نووسراوە و زۆر دوورە کەسی (او) بە (نو)

بجوڻيٽه وه . سڀهه ميس ته م بوجوونه ي ڪاڪ فايز له باره ي
 سه ره تاو گه شه ڪردني شيخه تي هر بنه مال به ڪي شيخانه وه
 به ته واري له گهل ره وقي گه شه ڪردني راستي ياندا جياوازه .
 شيخان ٽيڪرا له سه ره تادا پياوي خواپه رست و خزمه تگوزار
 بوون و نه گه راون و له شوني خويانا دانيشتون و به جوڙه ته ڪيه و
 خانه قايا ن دروست ڪردوه و خه لڪيش هاتونه ته لايان . جا
 پاشان ڪه سه رده ميڪي تاراده يه ڪ زور به سه ر بنه مال ڪانايانا
 ٽيه ر يوه ورده ورده بوون به دهره به گگ و پياوي دنيا و پيوه نديان
 نه گهل حوڪم پرانان به ستوه . ڪه واته ٽيڪرا (تازه شيخ) له
 خواوه نزبڪترو له خراپه وه دوورتره تا (ڪونه شيخ) و حاجي قادر
 نه هيرشيا بو سه ر شيخان مه به ستي له و شيخانه بووه ڪه له
 ريگاي خوا لاياندا وه گوڙ پويانه ته وه به ريگاي دنيا داري .
 به ش به حالي ته وه يش ڪه ڪاڪ فايز پيشنيا ته ڪا له جياتي (ته و
 شيخه ڪان) وشه ي (دهرويشه ڪان) دابزي . ته وه وه ڪه مالي
 ني خواهن دابه شڪردن ديه پيش چاو . عه بدورپر ززاق بيار
 وي پي باش بوو (نرمينيان) يا (ثيراني يان) بي . ماموستا مه لا
 جهيلي روزه ياني يش (حوسه يني يان) ي لا په سندن بوو :
 ته مه يش ڪاڪ فايز به بوجوونيڪي تازه ي خويه وه دولچه ي خوي
 داهيشت . به لي راسته له وان به (ته و شيخه ڪان) له م شوينه دا به
 دوو وشه ي بي جي بينه پيش چاو ، به لام به ره چاوگرتي
 پيوه ندي له گهل سي نيوه دپري پاشه وه دا جيگا بو خوشڪردني
 زور زه حمت نالي و ، به هر حال ٽيمه ٽيسا له حاليڪا ڪه
 ڪومه له نوسخه يه ڪي باوه رپي ڪراومان له به رده ستا ني به بتوانين
 ٽيڪراي شيعري حاجي قادر ساغ ڪه بنه وه ، نالي خومان
 له جياتي ته و بڪه ين به خواهن شيعر به لڪو ، پيوسته هه ولي
 ده سخستي ده ستنوسي تري ڪون بددين و بيربڪه بنه وه و
 چاوه پروان بين ، خو ناغان به ته نووره وه نه سووتاوه .

له دوايشدا ته وه يشتان لي نه شارمه وه ڪه تي نه گه يشتم
 مه به ستي ڪاڪ فايز چي به له وه ڪه ته لي : «چونڪه وه سفه ڪه ي
 حاجي له گهل هه موو قوناخه ڪاني دهرويشي ته گونجي» له به رته وه

ڪه ته هلي ته صوف - ته گهر مه به ستي ڪاڪ فايز له دهرويشي
 ته صوف بي - له هه موو قوناخه ڪاني بوونيانا وانه بوون ڪه حاجي
 له و چهند به يته دا باسي هه ندي له شيخان ته ڪا . ته هلي
 ته صوف له گه لي له قوناخه ڪاني بوون و بيريانا روويه ڪي گه شي
 زبان بوون و له زور رووه وه وه ڪه ته ستي ره به ناساني بيري
 موسولاني يه وه ته دهره وشينه وه و . جياوازي به ڪي زور له نيوان
 سوفي به راسته قينه ڪان و ته و ڪه رته شيخه عوام هه لفر يوين و
 ده سبرانه دا هه يه ڪه سوفي به تي يان ڪردوه به پرد بو گه يشتن به
 مه به ستي ناروه واي روتاندنه وه ي خه لڪي ساويلڪه و
 رهش ورووت .

له باره ي به يتي :

رووت و پي خاوس به زهرگيڪ و مه تال

باوڪي بو دوو پوول دهرديني له چال

(ب ٦ ، ل ٢٠٣) يشه وه . نووسيوه : «بو سوارني ڪيشي و بو
 پاراستني شيوه ناخاوتني ڪويه ي سه رده مي حاجي . و اباشه
 (پوولي) بنوسري» .

منيش ته ليم : بوجوونه ڪه ي ڪاڪ فايز باشه و شيوه نووسيني
 ڪوني ڪوردي يش رتي ته وه مان ته دا .
 له باره ي به يتي :

گولشنه ي پر ميوه ي باغي مه عاد

وا له زيري سايه ي تيغي جهاد

(ب ٩ ، ل ٢٠٣) يشه وه ، نووسيوه : «ده بوايه دواوشه ي
 نيودپري يه ڪه م بهم جوڙه بنوسرابا : (مه عاد) تا بينه هاوڪيشي
 (جهاد) . دياره رپنوس ي ڪون و ناوه روڪيش رپيگه مان
 ده ده ن» .

منيش ته ليم : يه ڪه م به گوڙه ي زانستي عهرووز مه رج ني به
 دوو وشه ي دواي له دوو نيوه دپري به يتا له سه روڙر يشا وه ڪ
 يه ڪ بن . دووه ميس له وان به ڪه (مه عاد) مان ڪرد به (مه عاد)
 زيري ميمه ڪه ڪه ڪردوومانه به (ي) . به (ي) ي دريڙ
 بجوڙي رته وه وه ڪ له (مه عاد) ي به مه عنا (مه وعيد) داو هه م

سەنگىش و ھەم مەعنایش تىك بېچى. ئەمەش گىشى سەرەراي ئەوۋە كە وشەكە (مەعاد) ھو، خوا لە قورئانا ئەفەرموى: «ان الذي فرض عليك القرآن لرادك الى معاد»^(۱۲). وشەى (مەعاد) - كە (م) ھەكى زىرى بىي، لە زمانى ەەرەبىدا نى يە .

لەبارەى بەيتى :

ئەو زەمانى بوونە ئاردى نىو دىرك

پارەبەك ناكە دوۋەد جار بىتە رك

(ب ۱ ، ل ۲۰۷) ىشەوۋە ، نووسىويە : «دەئى (بىتە رك) نى تا لەگەل (بوونە) ى نىودىپرى يەكەم لە كوئىتى (الجمعية) دا بگونجى» .

منىش ئەلئىم : مامۇستا مەلا جەمىلى رۇژبەيانى ىش راي ھەروەك راي كاكە فەيزەو منىش لە ۋەلامدەنە ۋەكەيا بۇم مۇر كىردوۋە ، بەلام ئىستا لاموايە ھەموومان بەھەلەچوۋىن و راستەكەى ھەر (بىتە رك) ھو ، لە دەسنووسەكەى مەلا رەئوۋفىشدا (بىتە رەك) ھ .

بەلگەى ئەم بۇچوونەى ئىستايشم ئەوۋەيە ضەمبىرى موفرەدى غائىبى ناو فىعلى (بىتە) بۇ ئەم مەرجه ە ئەگەر پىتەوۋە كە ضەمبىرى موفرەدى غائىبى ناو فىعلى (دەبدا) ى بۇ ئەگەر پىتەوۋە لە رىستەى (دەبدا بەشوو) ى بەيتى پىشووۋا . لاموايە (رك) ىش لىرەدا بەو مەعنايە نى يە كە مامۇستا مەلاجەمىل نووسىويە كە پەتئىكى فرەئەلقە نى بۇ بەستەنەوۋەى كارو بەرخى ساوا ، (رك) ى بەمەعنا (رق) ھو مەعناى تىكرائى بەيتەكە ۋاى لى دىتەوۋە : جا كە باوكو كچى بەشووۋدزاو لىك جوى بوونەوۋە ھەرىكە كەوتە لايەك و ۋەك ئاردى نىودىركيان لى ھات كە كۆكردنەوۋەيان بۇ كەس ھەلنەسوورئى ، ئەوۋەلە باوك سەد جار ىش رقى ھەستى و لە كىردەى خوى لە بەشووۋدانى كچەكەيا پەشمان نى كەلكى نى بەو پوولى ناكە . ئەمە ئەمە . لەگەل ئەمەيشا پارچە شىعەرەكە تىكرا پرە لە گىروگىرفتى ئىستا لەچارەنەھاتوو ، بۇيە ھەر ئەئى چاۋەرۋان بىن تا نوسخەبەكى راست و خاۋىن لە كوئىكەوۋە سەر

ھەل ئەدا .

لەبارەى بەيتى :

شەھسەوارن ، پىادەيان ئازان

بەردى نىشان و كۆلكى مەيدان

(ب ۵ ، ل ۲۱۱) ىشەوۋە ، نووسىويە : «كۆلكى مەيدان) لە بن پى سواران پى شىل ئەكرى و ئەھاردى . لەوانەيە لە جى خۇيا (كۆلگەى مەيدان) بوۋى» .

منىش ئەلئىم : لە دەسنووسەكەى مەلا رەئوۋفىشدا بەم جۇرە نووسراۋە : (بىر دىشيان ۋەكو لكى ميدان) . من لەبەرئەوۋەى كە مەعناى نىۋە بەيتەكەم بۇ ساغ نەبوۋە ھىچ دەسكارى بەكى تىكستەكەى شارەزاو مىرانم نەكرد . ئىستايش ئەمەى كاكە فەيز بۇى چوۋە بۇچوۋىنكى نوى بە ئەنجەينە پال بۇچوۋنەكانى تر تا بەيتەكە بەتەواۋى ساغ ئەكرىتەوۋە . لەبارەى بەيتى :

لە كون و قوزنى كەلاۋەى دەھر

چەندى تر ھەن مىسالى گەنجى گۆھر

(ب ۴ ، ل ۲۲۰) ىشەوۋە ، نووسىويە : «بە پرواى من تەگەرەى نارپىكى سەرۋاى دوو نىودىپرەكە كە مامۇستا شارەزا لە (ساغ كىردنەوۋەى ھەندى گىروگىرفتى شىعەرەكانى حاجى قادىرى كۆنى) دا پەنجەى بۇرا كىشاۋە ، لەئەنجامى بەھەلە خويىندەنەوۋە ھاتووۋە . لەوانەيە نىودىپرى يەكەم بە رىنووسى كۆن بەم جۇرە نووسرايى : (لە كى قىزىن كىلاۋى دەھر) كە بە رىنووسى ئىستا ئاۋا دەنووسرى : (لە كون و قوزنى كەلاۋەى دىپ ھەر) . ديارە (ھ) ى (دىپ) لە ناچارى نەبوۋى نىشانەى (ى) ى كراۋەو ، نارپىكى نووسىنى وشەى بە يەك پىت ھاتووۋە . ھەر لەبەر ئەو نارپىكى يەبە كە زۇر جار دەبىنن لە دەسنووسى كۆن لەجىياتى (چەدەكەى) و (چەدەلئى) نووسراۋە (چەدەكەى ، چەدەلئى) . كەۋاتە ۋاباشە بەيتەكە بەم جۇرە بنووسرىتەوۋە :

لە كون و قوزنى كەلاۋەى دى ، ھەر

چەندى تر ھەن مىسالى گەنجى گۆھر .

واته : هەر له کون و قوژنی که لاوهی دی چەند شاعیری تر هەن
میسالی گەنجی گوهر ، هەرچەند لەم خۆبەدەنەوه تازە بەشدایا
(تەعقیدی مەعنەوی) (۱۳) هەبە ، بەلام چوونی هەبێ لە نارێکی
سەروا باشترە ، چونکە نارێکی سەروا سیفەتی شیعریەتی لێ
دادهرنی . ئەمەو ، (کون و قوژنی که لاوه) لەگەڵ (دی)
دەگونجی ئەک (دەهر) .

منیش ئەلیم : بەراستی ئەم بۆچوونە کاک فایز بۆچوونێکی
سەروو سەمەرەبە . ئەو لەکاتی کاکا که شیوه نووسینی بەیتەکه
ئەباتەوه سەر شیوه نووسینی کۆنی فارسی و عەرەبی ، هەر
بۆتەوهی رێ بۆ بۆچوونەکهی خۆی بکاتەوه ، ئەنوووسی
لەوانەبە ئەسلا بەمچۆرە بوونی (لە کن قزبن کلای ده
هس) (۱۴) ، وشە (دەهر) بە هەزار پششت عەرەبی بە شیوه
نووسینی نوێ کوردی ئەنوووسی و ئەیکا بە (دەهر) تا بتوانی بلی
لە ئەسلا (دە ، هەر) بووه واتە (دی ، هەر) . ئەنجا ئەو لەکاتی کاکا
که قایل نای (مەعاد) و (جیهاد) هاوسەنگ بن ، دی (دی ،
هەر) مان لەگەڵ (گوهر) بۆ بە هاوتای بەک دانهنی .
ئەکاتی کاکا که گری بەکی (ه) ی (دەهر) ی بۆ قووت ناچی و لە
نارێکی قافیە ئەکەوێتە هاوارو فوغان ، هەست بە قورسی
پرگەبەکی زل و زەبەللاحی وەک . (دی) ناکا که ئەگەر هەر
بەبە کجاری نەبێ ئەوکاتە نیوه بەیتەکه بەتەواوی رێک ئەبێ !!
لەبەر هەموو ئەم هۆیانە ئەلیم بۆچوونەکهی کاک فایز هیچ
لەجێ خۆیا نیبوو ، نیوه بەیتەکه ئەگەر ئیستا چەردەبەک
قورسی تیاپی ، بەوپی بە که ئەو پێی باشە . بەتەواوی لەنگ
ئەبێ . ئیمە ئیستا بە نیمچە بەژر لێوه کردنیکی (ه) کهی
(دەهر) نیوه بەیتەکه بەتەواوی دینینە ژر بار ، بەلام که
وامان لێ کرد که کاک فایز پێشنیای ئەکا ، . خۆمان بەتەواوی
ئەکەوینە ژر باری و ئەخنکین . ئەنجا (که لاوهی دەهر) لەرووی
مەعناوه چ ناپەسەندی بەکی تیاپە ؟ (که لاوهی دەهر)
ئستیعارەبەکی زۆر وردو بالایی تیاپە لەکاتی کاکا (که لاوهی
دی) قسەبەکی زۆر پەمەکی و بێ دیمەن و سادەو ناشاعیرانەبەو ،

مەعناپەکی ئەوتۆیش نابەخشی . ئەگینا شاعیر چی ئەکا له کون و
قوژنی که لاوهی دیدا ؟ مارە ، مشکە ، دوویشکە .
مێروولەبە ، چی بە ؟ که لاوهی دی کهی گەنج و گەوهەری
لەژێردا بووه ؟ کهی له هەندی خەرەکه شکاوی بنیادەم و قشپلی
ناژەل و خۆلەکه وهی ناگردانی بەولاوهی تیا دۆزراوه تەوه ؟
هەرچی (که لاوهی دەهر) . بەمەعناپ گۆشەو که ناری
گەردوون و مێزوو تەعبیریکی زۆر جوان و هونەر مەندانەبەو .
لەسەر بنەمای شۆبەاندنی گەردوون لەکۆنیدا بە کۆنە شارەکانی
وەک نینەواو ئەکباتان و بیستون و بابل و ئوورو حەزەر دامەزراوه
که ئەوەندە دێرینە بێ بوونی بە که لاوهی پر له کون و قوژن . له
هەموو ئەمەیش بەولاوه ئەگەر (که لاوهی دی ، هەر) بێ .
ئەبێ ئەو (هەر) لەم شۆبەدا ، مەلایان واتەنی . مەحەللی چی
بێ له ئیعرابا ؟ خۆزگە کاک فایز ، بێ زەحمەت . له
وتاریکی تردا بۆی روشن ئەکردینەوه .
لەبارە ی بەیتی :

شعیریان جوانە ، بەس ئی بە کوردن

گەرچی بەدناون و گەلی وردن

(ب ۷ ، ل ۲۲۰) یەشەوه ، نووسیویە : «ئەم واوهی نیوان
(بەدناون) و (گەلی) ی نیودێری دووهم هەلەبە ، چونکە (گەر)
پێوستی بە وەلام هەبە . جا ئەگەر واوه که هەلە نەبێ ، دەبێ بە
(فیدایان دەکەم) ی بەیتی دواي وەلامی (گەر) بێ . ئەمەش
مەبەستی حاجی نی بە ، چونکە حاجی دەبەوی بلی : گەرچی
ئەم سی شاعیرە ناویان ناشیرین و سەیرە ، بەلام بیریان وردو
مووقەلێشە» .

منیش ئەلیم : وانی بە ، چونکە نیوهی دووهمی ئەم بەیتە بە
هیچ کلۆجی بۆ شەرت و جەزا دەس ناداو . (گەرچی) ییش
پێوستی بە وەلام نی بە ، بەمەعناپ (هەرچەند) ی کوردی . یا
(وان) ی غانی بەی عەرەبی بەو ، مەبەستیش لە (ورد) بێ باپەخچێ
کۆمەلەبەنی بە ، وەک بەناوی شاعیرەکان خۆیشیانا دەرئەکەوی
که ئەم بەیتە باسیان ئەکاو له بەیتی پێشودا ناویان هینراوه :

(مه لکه قور) و (حیاری) و (کیسه شکله)

قس من اسمهم ولانسأل

خو ته گهر ههر بیشلین (گهرچی) ته دانی شهرته بهمه عنای (ان الشرطیة) ی عهره بی ، ته لین شهرته که که تووه ته دواوه و وه لآمی شهرته که له نیوه بهیتی پیشوودایه و ، زور جار واته بی وه لآمی شهرت ته که وینه پیش ته دات و فیعلی شهرته وه . له باره ی بهیتی :

(سلام الله منی کل یوم)

له ته صحابانی صاحب غیرت و دین

(ب ۱ ، ل ۲۳۰) یشه وه ، نووسیویه : «وا باش بوو ته نوینی سر (م) ی (یوم) به رینووسی کوردی بنوسرابایه (یوم) (بن) ، چونکه زور به ی زوری خوینده واری کورد ، بگره عهره بیش ، قبری خوینده وه ی ته نوین نین و پی رانه هاتوون و ، له وانه یه بریاری ناره و او ناته و او بی بهیته که و سهروای بدهن» .

منیش ته لیم : ته وه په سهند نی به و راست ته وه به یا هه موو رسته عهره بی به که به شیوه نووسینی کوردی بنوسری ، یا هه مووی به عهره بی بنوسری و خوینده واری کوردیش تیکرا عهره بی ته زانی . نیمه تیکرا له دیوانی حاجی قادرا و امان پی باش بووه رسته ی عهره بی ههر به عهره بی بنوسین . له باره ی بهیتی :

یا له گه ل فارسی چه فرقی هه به

بوچی ته و راسته ، بوچی ته که چه به ؟

(ب ۱ ، ل ۲۴۱) یشه وه ، نووسیویه : «دیاره چاپی تازه به نیازی چارکردنی کیسه ی ناریکچی سهروای بهیته که له جیاتی (که می به) ی چاپی سی بهم (که چه به) ی داناوه . ته م گورینه ته گهرچی ده ربازی کردوین له کیسه ی ناریکچی سهروا ، به لآم ، وه که هستی پی ده که م ، تووشی کیسه به کی قولتری کردوین که کیسه ی ناوه رۆک و ریزمانه و لی ده رباز بوونی زه حمه ته ، چونکه (که چه به) ی چاپی تازه ته گهر به مانای (که چه) واته (شتی کۆن و خراب و بی که لک) بی ، ته و له باره ی

ریزمانه وه ته و اووه ، بهس له باره ی ماناوه ناریکچه ، چونکه (که چه به) ی به و مانایه به رانه ره که ی (باشه) و (چاکه) به نه ک (راسته) . ته گهر به مانای (که چه) واته (خوار ، لار) یش بی ته و له باره ی ناوه رۆکه وه ته و اووه ، به لآم له گه ل (کورد واته نی) به وه ناگونجی و ده بی بگوتری : (بوچی ته و راسته ، بوچی ته م که چه) . ته مه و ، دیارنه کردنی تیکستی پشت پی به سترا و نیشانه ی پرسیاری دوا ی (که چه به) توختر ده کا . جا بو چارکردنی کیسه که من وای به باش ده زانم رسته ی دووه می نیودیری دووه می چاپی (گک . ک) که به رینووسی کونی کوردی بهم جوړه ده نووسری : (بوچ ام کمیه) ناوا بخویندریته وه : بوچ ته م گه مه به . دیاره ته م خوینده وه به یش بو کیش و سهروای بهیته که باشه و ، له ده قه چاپکراوه کانی پیش چاپی تازه ش دوور ناکه وینه وه . له باره ی مانا و ناوه رۆکیسه وه (گه مه - گالته ، فشه) به رانه بر (راست) ی به مانای (موجیدد - المجد) ه .

منیش ته لیم : لیکدانه وه که ی کاک فایز به جی به و ، له ده سنووسی مه لا ره نووفیشدا (گه مه به) نووسراوه و به نوسخه یش نووسراوه (که چه به) که ته بی به (که چه به) . که واته نیوه بهیته که بهم جوړه راست ته که ی نه وه : (بوچی ته و راسته ، بوچی ته م گه مه به) . بوونی وشه ی (کمی - که می به) یش له هندی نوسخه دا نیشانه ی راستی ده سنووسه که ی مه لا ره نووف و بوچوونه که ی کاک فایزه ، چونکه نه (که می به) و نه (که مه) بو ته م شوینه و له به رانه بر (راسته) دا ده ست نادا . له شیوه نووسینی کونیشدا زور جار (گک) به (ک) نووسراوه . که واته (کمی) ی کۆن (گه مه به) به که به شیوه نووسینی نوی ته بی به (گه مه به) . مه به ستیش له م (گه مه به) به به ره رچدانه وه ی بوچوونیکچی کۆنه په رستانه ی هندی که سه که به کوردی نووسینیان له به رانه بر به فارسی و تورکی و عهره بی نووسینی کوندا به گالته ی منالان دانه نا . من خویشم له سه ره تای فقهی به تیا تووشی که سانی و بووم به و چه شنه یان بیرته کرده وه .

له باره ی بهیتی :

له بهر پیم درك و دارو شاخو باری
وهكوه مهخمه ر بوو نه رمی ، یا نه قاری

(ب ۴ ، ل ۲۴۶) یشهوه ، نووسیویه : «له پهراویژدا نووسراوه» : (ئهم قالی) به بو هاوسهنگی به شیوهی کویه (قاری) دهخوینرتهوه . دهبویه ئهم (قاری) بهی شیوهی کویه بخرابیه نیو دهقی بهیتهکه ، چونکه هه مووکس ماندوو بوونی خویندنهوهی پهراویژان ناداته بهر خوئی و لهوانیه پرپاری لاوازی سهروای بهیتهکه بدن . ئهمه و ، له شیوهی ئاخاوتنی کویهی سهردهمی حاجی بهدوور نازانم که (باری) ی دوا وشه ی نیو دپری بهکه م له جیی خوئی به مه بهستی (باری - یالی ، یال) نووسراوی و ، له ئه نجامی بچوکی نوقته ی (ی) که بهه له به (باری) خویندرا بیتهوه . جا ئه گه ر ئه وه مان لی بسه لئیندری ، نیو دپری بهکه م بهم جووره ده نووسین : (له بهر پیم درك و داری شاخو باری) .

منیش ئه لیم : بهش بهحالی بهشی بهکه می بوچونه که ی کاک فایز منیش هر لام وایه و کاتی خویشی و بستم به (قاری) ی بنووسمه وه بهتایه تی که (درک و دار) یش هر (درک و دال) ه که ی دیالیکتی سوله یمانی به و (شاخو باری) به که یش یا (شاخو بالی) به یا (شاخو یالی) ، بهلام سهلامه تی کاک که ریم شاره زا رینگای نه دام و هر وای هیشه وه . بهش بهحالی بوچوونی دووه میشی ، له ده سنووسه که ی مه لا ره ئووفیشا ، وهک ئه و بوی چووه ، (باری) نووسراوه که له دیالیکتی سوله یمانیدا ئه بی به (یالی) ، بهلام ئه وه ی ناچاری توژی راماغان ئه کا ئه وه به (شاخو بال) پیکه وه له ئیدبومدا به کاردی ، بهلام (شاخو یال) نه بیستراوه ، چونکه ئه وه ی شاخی بی یالی نی به و ئه وه ی یالی بی شاخی نی به .

له باره ی روون کردنه وه ی شوینی ئه و ناوانه یشه وه که له چهند بهیتیکی پارچه شیعی (له جومله ی ماجه رای دوورنی ویلایه ت) دا هاتوون له لاپه ره ۲۴۶ ی دیوانه که دا ، منیش

سویاسی هه ردوولا کاک فایزو کاک موحه مه دی مه لا ئیسماعیلی ئینه یی ئه که م و دهستی ئامین بو دوعا که ی کاک فایز هه لئه برم . هه رچهند دلنیا بشم له وه که هینانه دی دوعای دوعا که ران به دهست خه لکه که خوینانه و مرازیان هه ر به خوینان جی به جی ئه بی .

له باره ی بهیتی :

له مه ویش شه مه بهک عه رزی ئه توم کرد
بلاوه فیکرو . عه قلم وه سه وه سی کرد

(ب ۵ ، ل ۲۴۷) یشه وه . نووسیویه : «ئهم بهیته له چاپی سی یهم بهم جووره چاپ کراوه :

له مه ویش شیفقه نیکم عه رزی تو کرد
بلاوه فیکرو عه قلم وه سه وه سی کرد

وايزانم ئهم دهقه مه لایانه ترو ، هه روا کوردی به که شی له (شه مه که عه رزی ئه توم کرد) ره وانتره» .

منیش ئه لیم : ئه بوو کاک فایز روونی بکر دایه ته وه چون (شیفقه نیکم عه رزی تو کرد) له (شه مه بهک عه رزی ئه توم کرد) مه لایانه تره ، له کاتی که خوئی ئه و راستی به ده رئه بری که (له حوجه دا باو بوو که سوئالیک ده کرا ئه گه ر باش وه لامی نه دا بایه وه پی ده گوترا : شه مه ت لی نه کرد . یان : شه مه نیکت لی نه کرد ، واته : بو نیکت کرد . که منیکت لی زانی (له راستیدا واته : هه یج بو نت لی نه کرد . که منیکشت لی نه زانی - م) ؟ تو بلی ته عبیری مه لایانه له ده ره وه ی حوجه ی مه لا و فه قی یان باوتر بوونی تا له حوجه ؟ هه روه ها ئه بوو بوی باس بکر دینایه چون (کوردی به که شی ره وانتره) له کاتی که نه ئه زانین (شیفقه نیکم) مه عنای چی به و نه کاک فایزیش بوی روون کردووبه ته وه ! ئه وه یش بلیم که له ده سنووسه که ی مه لا ره ئووفیشدا هه ر به و جو ره به که له دیوانه که دا نووسراوه .

له باره ی بهیتی :

له لام ظیلی هوما به چه تری سه نه بر
چجانی سیه ری سه روو سه وه بر

(ب ۳ ، ل ۲۵۱) یشهوه ، نووسیویه : «ئوهوی له زمانی ئهدهبی سهردهمی حاجی بهسهر زارانوه بووه (چهتری چهنبهر - چهمبر)ه . نازانم (سهنبهر) له چی و چون هاتووه ؟ چهنبهر : فهلهك» .

پیشهکی با ئهوه له كاك فایز پیرسم له چه بهلگهوه دهستاویژنکهوه بوئی دهركهوتووه تعبیری (چهتری چهنبهر چهمبر) له زمانی ئهدهبی سهردهمی حاجی یهوه بهسهر زارانوه بووه ؟ قسهی وا له ولاتیکا ئهکری که ساله های سال بی موخته بهری دهنگی تیا بی و قسهو په ندو ئیدیوم و هموو که له پووریکی زمانه وانپی گهل سال به سال نووسرایتهوه و هه لگی رای و ههر تاویك بمانهوی بگه ریینهوه سهری و بزاین چه ند سال له مه پیش چه جوره تعبیری له ههر مهیدانیکا له ناو خه لکا باو بووه . ئه م قسه یی كاك فایز ئه یكا قسه یه ك نی یه له كوردستانیکی سه دان سال له جیهان پاشکه وتوودا بکری ، مه گهر مرؤ مه بهستی نه بی ئه وهی ئه یلی راسته و له مهیدانی ئیسات کردندا خوئی ئه گری یا نه .

ئه نجا دیمه سه ر بابه ته که و ئه لیم : منیش ، وهك كاك فایز ، نازانم (سهنبهر) چی یه و ، له فهره نگیشا نه مدوژی یه وه . به لام به نیشانهی شوینی به کارهینانیا ، (چهتری سهنبهر) ئه گهر هه له نه بی ، نه بی ناوی شوینی بی له ناوچهی کویه ی نیشانی حاجی و زوریش خویش نه بی .

له ئیکسته ئاماده کراوه که ی شاره زاو میراندا (چه رخی سهنبهر) نووسرابوو . منیش ، ههر چه ند له ده سنووسه که ی مه لا ره ئووفدا (چه رخی سهنبهر) نووسرابوو ، له به ره ئه وهی مه عنای هه یچ کام له دوو ئیکسته که م بو ساغ نه بوه وه ، ده سکاری ئیکسته که ی شاره زاو میرانم نه کردو وهك خوئی هیشتمه وه . ههر چی (چهتری چهنبهر)ه ، ئه وه به لای منه وه راست نی یه ، چونکه (چهنبهر) ههر چه ند به مه عنای ئاسمان نی یه ، وهك كاك فایز نووسیویه ، به مه عنای (دایره) یه ، ئه گهر به مه عنای ئاسمانیش بی بو ئه م شوینه ده س نادا ، چونکه چهتری ئاسمان واته سایه ی ئاسمان به سه ر خه لکه وه و ، شتیکی ناخویشی تابه تی

کویه نی یه تا حاجی قادر له خویشی کویه وه له سیبه ری هوما ی لا پی باشر بی که له ئه فسانه ی میلیدا ئه لی به سه ر هه رکه سیکه وه سیبه ر بکا ئه بی به پادشا . ئاسمانیش هه رگیز نه مایه ی شوومی بووه و نه کینایه بووه له شوینیکی ناخویش . له ئیدیومی کوردیدا هه یه ئه لین : فلانکه س چه رخی فلانکه سی به چه مر گهرا . . واته : شایی لی کرد به شین ، واته کوری ئه لقه به ستووی به زم و رابواردن و خویشی لی کرد به کوری شین و شه پووو سنگ کوتان . دووریشه حاجی قادر و یستیقی بلی ئه لقه ی شین و زاریم ههر به مه رچی له کویه بی لا به یومن و فه رتره له سیبه ری هوما به سه ر سه رمه وه .

له بهر هه موو ئه مه ئه بی به هیوا ی راست کردنه وهی ئه م به یته یش ههر چاوه روان بین .

زه مانه تووشی دهردو غوربه تی کرد

غهمی کۆنی په ریشان هیمه تی کرد

(ب ۶ ، ل ۲۵۳) یشهوه ، نووسیویه : (په ریشانی هه مووی کرد) له وان به له ئه وه له وه (په ریشانی هه می کرد) بووی و به هه له خویندرایته وه . ئه مه و ، له باره ی کیش و سه روایشه وه (هه می کرد) باشتره .

منیش ئه لیم : ماموستا مه لا جه میلی روزه یانی به (په ریشان هیمه تی کرد) ی راست کردووه ته وه (۱۵) منیش پشتگیرم له بوچوونه که ی کردووه و لیکم داوه ته وه چون له (هیمه تی) یه وه بووه به (هه مووی) (۱۶) ، ئیستایش ههر لام وایه بوچوونه که ی ماموستا راست و به چی یه .

له باره ی به یتی

شه ریهت گهر بزانی یا نه زانی

وه کوو کهر ده چه بن باری گرافی

(ب ۷ ، ل ۲۵۸) یشهوه ، نووسیویه : «(نه زانی) به مانای (نه زانی) یه ، واته : (ی) که راناوی شه خسی سی یه مه . بو ریکی سه روا نیشانه ی (ی) (ی) کراره لادراوه و ، به شیوه ی زاری کویه ی سهرده می حاجی نووسراوه : ئه مه ش

کارینکی ره‌واو په‌سهنده ، به‌لام ده‌بوايه ئه‌م کاره له سهرتاسه‌ری وشه‌که کرابایه‌و (نزانی) نووسرابایه ، چونکه په‌پزه‌وی کردنی شیوه‌ی کوئی له به‌شینکی وشه‌و گوی‌پی‌ته‌دانی له به‌شه‌که‌ی دی ، ده‌که‌وینته به‌ر (اتباع الرخص) (۱۷) که کارینکی ناجایزه . ئه‌مه‌و ، ثیقاعی (نزانی) رپک و خوشترو گونجاوتره له‌گه‌ل (بزانی) ی پیش خوئی و (گرانی) ی سه‌روای نیو دپړی دووهم» .

منیش ئه‌لیم : هه‌رچند ئه‌م داوایه‌ی کاک فایز داوایه‌کی له‌رووی (شهرع) و مه‌نتیقه‌وه به‌جی‌یه ، به‌جی‌هینانی کارینکی ئاسان فی‌یه ، چونکه ئه‌پی به‌چیدا دلنیا بین که حاجی هه‌موو وشه‌به‌کی شیعه‌کانی به‌گوریه‌ی دیالیکتی ناوخوپی کویه به‌کارهیناوه ؟ ئه‌نجا ئه‌پی ئه‌وه‌بیش بزاین که له‌و سه‌رده‌مه‌وه تائینستا چ‌گورانی به‌سه‌ر دیالیکتی ناوخوی ناوچه‌ی کویه‌دا هاتوه .

له‌باره‌ی به‌یتی :

سی قه‌بیله‌ حه‌قیرو (بی‌رومتن)

کوردو رۆمو به‌هوودی گومراهن

(ب ۲ ، ل ۲۶۴) یشه‌وه ، نووسیویه : «ماموستا محمدی مه‌لا کریم له‌ په‌راویژدا نووسیویه : رسته‌ی نیو دوو که‌وانه‌که‌مان بو ساغ‌نه‌کرایه‌وه . ئه‌گه‌ر رپنوس‌کراوی نیو دوو که‌وانه‌که‌ته‌واو بی (؟) له‌وانه‌یه (بی‌روومتن - به‌ی‌روومتن) بووی ، واته :

ره‌نگ‌زه‌ردن . روومه‌ت : کولمه ، روو» .

منیش ئه‌لیم : ئه‌گه‌ر مه‌گه‌ری پی‌ناوی . دیاره هه‌له‌یه‌و ، ته‌نانه‌ت منیش که‌کاتی خوئی خسته‌مه‌ ناو دیوانه‌که‌ ئه‌مزانی هه‌له‌یه ، ته‌نها بوئه‌وه‌م نووسی‌یه‌وه له‌ به‌رچاوا بی بو ساغ‌کردنه‌وه له‌ دوا‌رۆژا ، چونکه هه‌رچون بی تیکستی هه‌له‌ جوهره‌ پیوه‌ندیکتی هه‌ر هه‌یه به‌ تیکستی راسته‌وه .

ئه‌گینا هه‌موو‌که‌سی ئه‌زانئ (بی‌روومتن) و (گومراهن) به‌را‌ن‌به‌ر به‌ یه‌ک ناکرین به‌ دوا وشه‌ی به‌یته‌ شیعرو ، له‌وه‌بیش زیاتر (بی‌روومتن) هه‌یچ مه‌عنایه‌ک نادا به‌ده‌سته‌وه له‌م

شوینده‌دا .

ئه‌مه‌ ئه‌مه‌و ، سوپاسی زوریش بو‌کاک فایز که به‌ وتاره‌که‌ی شیوه‌ی گه‌فتو‌گۆو مونا‌قه‌شه‌ی سه‌رده‌می حوجره‌و فه‌قی‌یه‌تی بو چهند سه‌عاتیک بو‌زیندوو کردمه‌وه به‌لام له‌ به‌رگینکی تازه‌یابه‌تدا .

په‌راویزه‌کان :

- (۱) - دیوانی حاجی قادری کۆزی . لی‌گۆلینه‌وه‌و لی‌گه‌دانه‌وه‌ی که‌ریم مه‌سته‌فا‌شاره‌زاو سه‌ردار حه‌مید میران ، پیندا‌چوونه‌وه‌ی مسعود محمد . به‌غدا . ۱۹۸۶ . چاپخانه‌ی (دار افانق عریه) ، له‌ بلا‌وکراوه‌کانی ئه‌م‌بنداری‌تی گه‌شتی رۆشنی‌ری و لاوانی ناوچه‌ی کوردستان .
- (۲) - عبدالرزاق به‌یار . ساغ‌کردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کۆزی . گۆفاری به‌یان . ژماره ۱۲۰ ، حوزره‌برانی ۱۹۸۶ .
- (۳) - محمهد جمیل رۆژیانی . سه‌رنجینکی سه‌ری‌تی دیوانه‌که‌ی حاجی قادرو په‌خته‌کان ، گۆفاری به‌یان . ژماره ۱۲۳ . ته‌بلوولی ۱۹۸۶ .
- (۴) - فائیزی مه‌لا به‌کر . دیوانی حاجی قادری کۆزی و چهند سه‌رنجینک . گۆفاری کاروان . ژماره ۴۷ ، ئای ۱۹۸۶ .
- (۵) - آ . له‌ وه‌لامی وتاره‌که‌ی عه‌بدوپه‌رزاق به‌باردا . بروانه‌ره : محمدی مه‌لاکریم . به‌ رینگای راست‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌کانی حاجی قادری کۆزیدا ئه‌مه‌بیش هه‌نگاوینکی تر . گۆفاری کۆزی زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد . ژماره ۱۵ . ۱۹۸۶ .
- ب - له‌ وه‌لامی وتاره‌که‌ی ماموستا مه‌لا جمیلی رۆژه‌یانی . بروانه‌ره : محمدی مه‌لاکریم ، پیندا‌چوونه‌وه‌ی به‌کاوه‌خوئی سه‌رنج سه‌ری‌تی‌بی‌به‌کانی ماموستا مه‌لا جمیل رۆژه‌یانی له‌ دیوانی حاجی قادری کۆزی و په‌خته‌کانی عه‌بدوپه‌رزاق به‌یار . گۆفاری به‌یان . ژماره ۱۲۶ ، کانوونی به‌که‌می ۱۹۸۶ . ژماره ۱۲۷ . کانوونی دووهمی ۱۹۸۷ .
- (۶) - ئه‌م (له‌) به‌ له‌ نووسینه‌که‌ی کاک فایزدا نه‌بوو . به‌لام پیوست بوو . بویه نووسیم .
- (۷) - ئه‌م (له‌) به‌بیش له‌ نووسینه‌که‌ی کاک فایزدا نه‌بوو . به‌لام پیوست بوو . بویه نووسیم . له‌مه‌ به‌ولاره هه‌له‌م بو‌راسته‌نه‌کردوه‌ته‌وه . به‌لام نیکرا ده‌سکاری شیوه‌ی نووسیم کردوه .
- (۸) - مه‌به‌ستی کاک فایز له‌ وتاریکی که‌ریم شاره‌زایه به‌و ناوونیشانه له‌ ژماره ۱۱ ی سالی ۱۹۸۴ ی گۆفاری کۆزی زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد . ل ۲۰۳ ۲۶۳ دا . بلا‌وکراوه‌ته‌وه .
- (۹) - بگه‌ریزه‌وه سه‌ر په‌راویزی سیه‌م .
- (۱۰) - بگه‌ریزه‌وه سه‌ر په‌راویزی پینجه‌م (ب) .
- (۱۱) - القران الکرم . سورة الفرقان . الاية ۴۷ .
- (۱۲) - القران الکرم ، سورة القصص . الاية ۸۵ .
- (۱۳) - ته‌عقیدی مه‌عه‌وی له‌ زانستی ره‌وانی‌تی عه‌ره‌یدا . که‌ دیاره بو‌زمانی تریش هه‌روا ده‌سته‌دا ، بریتی به‌ له‌ به‌رودواپی‌خستی وشه‌کانی رسته‌ به‌جو‌ری که‌ بی به‌ هوی ئالۆبوونی نیکه‌بشتی مه‌عناو نیشانه‌به‌کیش ديار نه‌بی بو‌روون‌کردنه‌وه‌ی رووی راستی رسته .
- (۱۴) - راسته‌که‌ی ، له‌ شیوه‌نووسینی کۆندا (ن) ناکرئ به‌ (ز) .
- (۱۵) - بگه‌ریزه‌وه سه‌ر په‌راویزی سیه‌م .
- (۱۶) - بگه‌ریزه‌وه سه‌ر په‌راویزی پینجه‌م (ب) .
- (۱۷) - (اتباع الرخص) له‌ ئوسوولی فقهیدا به‌وه ئه‌لین مرؤ له‌نیوان دوو بو‌جوونی موخته‌هیدا ، له‌ هه‌ر مه‌سه‌له‌به‌کا . هه‌میشه‌ شوینی ئاسان‌تره‌که‌یان بکه‌وی . ئه‌مه‌ له‌به‌ر نا‌جاری نه‌بی دروست فی‌یه .